

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕಾಯ ನಮಃ ॥

ಕುಮಾರ ನಯಿನಾರಾಚಾರ್ಯರ್ ಅರುಳಿಚ್ಚಿದ

ಪಿ ಳೈಯಂ ದಾ ದಿ

ವಿದ್ವಾನ್-ಹ-ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ರಚಿಸಲಾದ
ತಮಿಳು ಭಾವಾರ್ಥ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ತಮಿಳು
ಪಾಠರದ ಭಾವಾನುವಾದದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ ಸಹಿತ.

1960

ಶಾರ್ವರಿ - ಜ್ಯೇಷ್ಠ

ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು.

ಬೆಲೆ: ೪೦ ನ.ಪೈ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀತುಪ್ಪುಲಗಮಾಂತದೇಶಿಕರಾಂ ಗಾಧಾಮಯಿಂ ಸಂಸ್ತುತಿಂ ।

ರಮ್ಯಾಂ ಶ್ರೀವರದಾಹ್ವಯೇನ ರಚಿತಾಂ ಗೀತಾಂ ಪಿತು ಆಪ್ರತಃ ॥

ಅಘಾಚಾರ್ಯತರ್ತಿಂ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ದೈವ್ಯಾ ಗಿರಾ ಭವ್ಯಯಾ ।

ವ್ಯಾತನ್ವೇಽಹ ಮುದಾರತಕ್ರೂಣಯಾ ಗೋಪಾಲಸೂರಿ ಮೃದಾ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕರು ಅವತರಿಸಿ ಇಂದಿಗೆ 690 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಇವರ ಪುತ್ರರೇ ಪ್ರಕೃತ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಕರ್ತಾ. ಇವರು ಜನ್ಮತಾಳಿ ಇಂದಿಗೆ 643 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಇವರಿಗೆ “ ವರದಾಚಾರ್ಯ ” “ ನಯಿನಾರಾಚಾರ್ಯ ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. “ ಪಿತುಃಶತಗುಣಃಪುತ್ರಃ ” ಎಂಬುದು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ತಂದೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರಲ್ಲಿ “ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ” ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ “ ನಮಃಪದಮಿದಂ ಭೂಯಾತ್....ಇದಂ ಜಗತ್ ॥ ” ಎಂಬುದರೊಡನೆ “ ಶ್ರೀಮಾ ವೇಂಕಟನಾಥಾರ್ಯಃ.....ಹೃದಿ ” ॥ ಎಂಬ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿದ ಧ್ಯಾನಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಇಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು “ ಪಿಳ್ಳೆಯಿಂದಾದಿ ” ಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ಅದು ತಿಳಿಯಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿವೆ. ಅವರೆದುರಿನಲ್ಲೇ ಪಾಡಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು “ ಅಮು ದನಾರ್ ” ರವರು ಪಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಂತೆ, ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಕೃಪೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದರು.

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ರಸಿಕರು ತಮಿಳಿನ ರಸವನ್ನು ಸವಿಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಇದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ, ಸದಭಿಮಾನಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡು ಸಕಲರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ, ಸದಾಚಾರ್ಯಸೇವೀ

ವಿದ್ವಾನ್ ಹ. ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯಃ

ನಂ. 14, ಕ್ರಾಸ್ 4, ಕಾಳಿದಾಸ ರಸ್ತೆ,

ವಿ. ವಿ. ಮೊಹಲ್ಲಾ, ಮೈಸೂರು.

॥ ೨೩ ॥

(ತನಿಯ)

(ತಿರುಮಲೈ ಎಂಬಿರುಮಾನಾರಪ್ಪ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್ದದ್)

ಮೂ : ಶೀರಾರ್ ತೂಪ್ಪಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿಯೆನ್ ಶೆಘ್ರುಂದಮಿಘ್ರುಲ್,
ನೇರಾಹನೇದಾಂತದೇಶಿಕರ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೇಘ್ರುಮೊಘ್ರುನ್ನಾನ್,
ಏರಾರ್ ಮರೈಪ್ಪೊರುಳೆಲ್ಲಾ ಮೆಡುತ್ತಿವ್ವುಲಹುಕ್ಕುಯ್ಯನೇ,
ಶೀರಾಹಿಯ ವರದಾರಿಯನ್ ಪಾದಂ ತುಣೈನಮಕ್ಕೇ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ — ವೇದಂಗಳೇ ಪೊರುಳಹಳ್ಳ ನಿರೈಂದಿರುಪ್ಪದುಂ, ಶಿವಿಕ್ಕಾ ಇನಿದಾಯುಂ, ತಂ ತಂದೈಯಾರಾನ “ತೂಪ್ಪಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೆನ್ ಶೇರುಡೈಯ ನಿಗ ಮಾಂತದೇಶಿಕರ್ ವಿಷಯಮಾನ ಶೆಂದಮಿಘ್ರು ಪಾಶುರಂಗಳಾಯುಂಯಿರುಕ್ಕುಂ ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿಯೆ” ಇಮ್ಮಾನಿಡರ್ ನನ್ನೈಕ್ಕಾಹ, ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕ ತಿರುವಡಿ ಮಲರ್ ಹಳಿಲ್ ಭಕ್ತಿಯಾಲೆ ಪಾಡಿನ, ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳೇ ಉರುವಂಪೆತ್ತ ವಂದವ ತರಿತ್ತಿರುಕ್ಕುಂಪಡಿ ಇರುಕ್ಕಿರ ವರದಾಚಾರ್ಯ ತಿರುವಡಿಹಳೇ ಅಡಿಯೇಂಗಳುಕ್ಕು ತುಣೈ.

ಅರ್ಥ — ಶೀರ್-ಅಹಿಯ = ಸದ್ಗುಣಗಳೇ ಆಕಾರವೆತ್ತಿ ಬಂದಂತಿರುವ, ವರದಾರಿಯನ್ = (ನಿಗಮಾಂತದೇಶಿಕರ ಕುಮಾರರು) ವರದಾಚಾರ್ಯರು, ಶೀರ್-ಆರ್ = ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ತೂಪ್ಪಲ್ = ತೂಪ್ಪಲಗ್ರಹಾರದ, ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರ್ = ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ, ತಾಳ್-ಇಣೈ-ಕೇಘ್ರು = ಪಾದಗಳೆರಡರ ವಿಷಯ ವಾಗಿ, ನೇರಾಹ = ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಇ-ಉಲಹಕ್ಕು-ಉಯ್ಯವೇ = ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ, ಏರ್-ಆರ್-ಮರೈ-ಪೊರುಳ್-ಎಲ್ಲಾಂ = ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಾರಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಡುತ್ತ = ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಶೆಘ್ರುಂ-ತಮಿಘ್ರುಲ್ = ಮನೋಹರವಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ, ಪಿಳ್ಳೈ-ಅಂದಾದಿ ಎನ್ = “ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿ” ಎಂದು (ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಗ್ರಂಥರತ್ನವನ್ನು) ಮೊಘ್ರುಂದಾರ್ = ಹೇಳಿರುವರು. (ಅಂತಹ ವರದಾಚಾರ್ಯರ) ಪಾದಂ = ಪಾದಗಳು, ನಮಕ್ಕೇ = (ಅವರನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ) ನಮಗೇ, ತುಣೈ = ಸಹಾಯವು.

श्रीतूष्पुलप्रियनन्दनां प्रियुगलस्यान्तादिका गाविकाः

लोकोजीवनहेतुत श्रुतिनिगूढार्थान्विता द्राविडीः ।

भक्त्या यो विरचय्य कर्ममधुरं तत्सन्निधौ संजगौ

मित्रं तस्य गुणाकृते श्व वरदाचार्यस्य पादौ हि नः

ಮೂ : ಶೆನ್ನಿ ವಣಂಗ ಚ್ಚಿರುಪನಿಶೋರ ಎಫ ಕಣ್ಣೆಣೈಹಳ್ಳ,
 ನೆನ್ನರಕಂಗಳುಂವೀಯ ವಿಯರ್ಗತಿ ಯಿನ್ನಮೇವ,
 ತುನ್ನುಪುತ್ತುಡೈತ್ತೂಪ್ಪುಲ್ ದುರಂದರನ್ ತೂಮಲರ್ತ್ತಾಳ್,
 ಮನ್ನಿಯನಾಳ್ಹಳು ಮಾಹುಂಗೋಲ್ ಮಾನಿಲತ್ತೀರ್ ನಮಕ್ಕೇ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ನಮದ್ ತಲೈಹಳ್ಳ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ್ ತಿರುವಡಿಹಳಿಲ್ ವಣಂಗಿ
 ರುಕ್ಕುಂಪಡಿಯಾಹವುಂ, ಕಣ್ಣಿಗಳ್ ಆನಂದಕ್ಕಣ್ಣೀರ್ ಪೆರುಕ್ಕುಹಳ್ಳೆ ಉಡೈಯನ
 ವೈಯಾಹವುಂ. ವಲ್ವಿನೈಹಳ್ಳ ಅತ್ತನೈಯುಂ ನಶಿತ್ತ ಪೋಂಪಡಿಯಾಹವುಂ,
 ಪರಮಪದತ್ತಿ ಆನಂದಂ ಕರೈಪೆರಂಡ್ ಪೆರುಹುಂಪಡಿಯಾಹವುಂ, ತೂಪ್ಪುಲ್
 ಪಿಳ್ಳೆಯಾನ ನಿಗಮಾಂತಗುರುವಿ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ಹಳ್ ಎಪ್ಪೋದುಂ ನಮ್
 ಶೆನ್ನಿಮೇಲ್ ಶೆನ್ರಪೋರುಂದಿರುಕ್ಕುಂನರಾಳಮುಂವರುಮಾ ? ಓ ಉಲಹಿಯರೇ !
 ಅದ್ ಎಪ್ಪೋದು ವರುಂ ?

ಅರ್ಥ :—ಶೆನ್ನಿ=(ನಮ್ಮ) ತಲೆಗಳು, (ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಪಾದಗಳಿಗೆ)
 ವಣಂಗಿ=ಬಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಎಫ=ನನ್ನ, ಕಣ್ಣಿ-ಇಣ್ಣೈಹಳ್ಳ=ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ,
 ತಿರು-ಪನಿ-ಶೋರ=ಆನಂದಬಾಷ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆಯೂ, ವೆಂ-ನರಕಂಗಳುಂ=
 ಅತಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ವೀಯ=ನಶಿಸಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ವಿಯರ್-
 ಗತಿ=ಪರಮಪದದ, ಇನ್ನಂ=ಆನಂದವು, ಏವ=ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ ಹರಿಯುವಂತೆಯೂ
 ತುನ್ನು-ಪುತ್ತುಡೈ-ಉಡೈ=ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ದುರಂ-ದರ್ಫ=
 ತೂಪ್ಪುಲ್ ದೇಶಿಕವರ್ಯರ, ತೂ-ಮಲರ್-ತಾಳ್=ಪಾವನವಾದ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇ
 (ಪ್ರಾಪ್ಯವೂ ಪ್ರಾಪಕವೂ ಆಗಿರುವಂತಹ) ಮನ್ನಿಯ=ಶಾಶ್ವತವಾದ, ನಾಳ್ಹಳುಂ
 =ದಿವಸಗಳೂ, ನಮಕ್ಕೇ=ನಮಗೇನೇ, ಮಾನಿಲತ್ತೀರ್=ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನ
 ನಿವಾಸಿಗಳೇ! (ಇಂತಹವು ಎಂದಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ) ಆಹುಂಗೋಲ್=
 ಬರುವವೋ ? (ಹೇಳಿ).

यद्वन्मूर्धा नमेन्नो गुरुचरणयुगं मानवा ! नेत्रयुग्मं
 आनन्दाश्रुप्रवर्षं सतत मनुभवेत् तीव्रदुःखं प्रणश्येत् ।
 व्योम्यानन्दः परे स्वात् परम उरुयशस्तूप्युल्लेखसरस्य
 तद्वन्नित्यं पदाब्जं शिरसि सुनिहितं नः कदा वा भवेन्न ॥ २ ॥

ಮೂ : ಮಾನಿಲತ್ತೋದಿಯ ಮಾಮರೈಮನ್ನಿಯ ನಕ್ಕಲೈಹಳ್,
 ಆನವೈಶೆಯ್ಯು ಮರುಂ ಪೊರುಳತ್ತನೈಯೇ ಯರುಳುಂ,
 ತೂನೆರಿಕಾಟ್ಟುಂ ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿತೋತ್ತಿರಂ ಶೆಯ್,
 ಊನಮಿಲ್ ತೂಪ್ಪಲಯ್ಯನೋರ್ಪುಹ್ಲುನ್ರಿ ಉಯ್‌ವಿಲ್ಲೆಯೇ || ೩ ||

ಭಾ. :—ಜೀವಾತ್ಮಾತ್ಮಕುಕ್ಕು ನನ್ನೈಕೊಡುಕ್ಕುಂ ವೇದ ವೇದಾಂತಂಗಳಿಲುಂ,
 ಮಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಮುಗ್ಗುದಿಲುಮುಳ್ಳ ಉಣ್ಣೆಯಾನಪ್ಪೊರುಳ್ ಉರೈಪ್ಪವರುಂ,
 ನಲ್ಲ ವ್ವಳ್ಳಿ ಕಾಣ್ಪವರುಂ ನಂ ಎಂಬೆರುಮಾನಾರಾನ ರಾಮಾನುಶರ್, ಅಂದ
 ಮಹಾನೈ ಎಪ್ಪೊದುಂ ಪುಹ್ಲುಮವರ್ ನಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯೆನ್ನುಂ
 ಶ್ರೀದೇಶಿಕರ್, ಇನ್ನಿದಮಾಯಿರುಕ್ಕುಂ ಆಚಾರ್ಯನೈ ಕೊಂಡಾಡುವದೈಕ್ಕಾಟ್ಟೆಲುಂ
 ವೇರೊನ್ರು ಉಜ್ಜೀವಿಸ್ಸಿಕ್ಕುಂವಹೈ ಭಾಗ್ಯವಾಹಳುಕ್ಕು ಎದುಂ ಇಲ್ಲೈ.

ಅರ್ಥ :—ಮಾನಿಲತ್ತ = ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಓದಿಯ = (ನಿಯಮದೊ
 ಡನೆ) ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ, ಮಾ.ಮರೈ = ವೇದಗಳು, (ಮತ್ತು) ಮನ್ನಿಯ =
 ನಿತ್ಯವಾದ, ನಲ್-ಕಲೈಹಳ್ = ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಆನ = ಆದ, ಅವೈ =
 ಅವೆಲ್ಲವೂ, ಶೆಯ್ಯುಂ = ಮಾಡುವ (ವಶೀಕರಿಸುವ) ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್-ಅತ್ತನೈಯುಂ
 = ತಾತ್ಪರಿಕವಾದ ಸಾರಾರ್ಥವಷ್ಟನ್ನು, ಅರುಳುಂ = ಕರುಣಿಸುವ, ತೂ-ನೆರಿ-
 ಕಾಟ್ಟುಂ = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ (ಶರಣಾಗತಿಯೆಂಬ) ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರುವ,
 ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ, ತೋತ್ತಿರಂ = ಪೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು,
 ಶೆಯ್ = ಗೈಯುವ, ಊನಂ-ಇಲ್ = ಯಾವವಿಧಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ,
 ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಯ್ಯನ್ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದೇಶಿಕರ, ಓರ್ = ಅಸಮಾನ
 ವಾದ ಪುಹ್ಲು = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದೊಂದು, ಅನ್ರಿ = ಹೊರತು (ಮತ್ತಾವ)
 ಉಯ್ಸ್ = ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ದಾರಿ, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲವೇಇಲ್ಲ.

जीवोजीवप्रवृत्तश्रुतिनिवहविद शशास्त्रसन्दोहवेत्तुः

सम्यक् तत्त्वार्थबोद्धु शरणवरणसन्दर्शिनो योगिनेतुः ।

श्रीमद्रामानुजस्य स्तुति मनवरतं कुर्वत स्तूपुलिन्दोः

गानात् श्रेयःप्रदानात् परमिह परतो नोऽस्ति नोजीवनार्थम् ॥ ३ ॥

ಮೂ : ಉಯ್ಯುಂ ವಹೈಯಿಲ್ಲೈ ಉತ್ತರವೇದಿಯಿಲ್ ವಂದುದಿತ್ತ,
ಶೆಯ್ಯವಳ್ ಮೇವಿಯ ಶೀರರುಳಾಳರೈ ಚ್ಚಿಂದೈ ಶೆಯ್ಯುಂ,
ಮೆಯ್ಯವನೆಂದೈ ಇರಾಮಾನುಶನರುಳ್ ಮೇವಿವಾಹುಂ,
ಅಯ್ಯನಿಲಂಗು ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯಾಯ್ ನ್ನ ಪೊರುಳನ್ನಿಯೇ

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಕಾಂಚಿಯಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ಪರದೈವಂ ಪೇರುಳಾಳರ್ ವರದನ್. ಅಂದಪ್ಪೆರುಮಾಳ್ ಮೀ ಬ್ರಹ್ಮಾನೇ ವಂದ್ ನೆರೈವೇತ್ತಿನ ಯಾಗತ್ತಿಲ್ ಯಾಗ ವೇದಿಯುಳ್ ಉದಿತ್ತವರ್, ಅಪ್ಪೆರುಮಾಳ್ ಎಪ್ಪೋದಂ ನಿನ್ನೆಬವರುಂ, ಉಣ್ಣೈ ಯಾನ ಒಗ್ಗುಕ್ಕತ್ತೆಯೇ ಉಡೈಯವರುಮಾನವರ್ ನಮ್ಮುಡೈಯವರಾನ ರಾಮಾನುಶರ್, ಇವರುಡೈಯ ಅರುಳ್ಳೆಯೇ ವಾಳ್ವಾಹೈಕ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಮಾಹ ಕೊಂಡವರ್, ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ವೀ ನಿನ್ರುಂ ವಿಳಂಗುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ಅವತರಿತ್ತವರ್ ನಂ ದೇಶಿಕರ್, ಇಂದ ಮಹಾ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್ತ ಅರುಮೈಯುಂ, ಪೆರುಮೈಯುಂ, ಉಣ್ಣೈಯುಮಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂಗಕ್ಕೆ ತ್ತವಿರ ಇವ್ವಲಹತ್ತಿಲ್ ನಮಕ್ಕು ಉಜ್ಜೀವಿಕ್ಕ ವ್ವು ವೇರೊನ್ನಿಲ್ಲೈ.

ಅರ್ಥ :—ಉತ್ತರವೇದಿಯಿಲ್ = (ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಯಾಗದ) ಉತ್ತರ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ವಂದ್ = (ಅರ್ಪಿಸಿದ ಅಹುತಿಯ ಪರಿಮಳಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪರವಶ ನಾಗಿ) ಬಂದು, ಉದಿತ್ತ = ಉದಯಿಸಿದ, ಶೆಯ್ಯವಳ್-ಮೇವಿಯ = ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಶೀರ್ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಅರುಳಾಳರೈ = ಕರುಣಾಳು ವರದರಾಜನನ್ನು, ಚಿಂದೈ-ಶೆಯ್ಯುಂ = ಅನವರತವೂ ಧ್ಯಾನಿಸುವ, ಮೆಯ್ಯವ್ = ಸತ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ, ಎಂದೈ = ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನಾದ, ಇರಾಮಾನುಶ್ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ಅರುಳ್-ಮೇವಿ-ವಾಹುಂ = ದಯೆಯನ್ನೇ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ, ಅಯ್ಯ-ಇಲಂಗ್ = ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಗ್ರಹಾರದ, ಪಿಳ್ಳೈ = “ಕುಮಾರ” ಎಂದು ಖ್ಯಾತರಾದ ದೇಶಿಕ ಸಾರ್ವ ಭೌಮನು, ಆಯ್ ನ್ನ = ಹೇಳಿದ, ಪೊರುಳ್-ಅನ್ರಿ = (ಭಗವಂತನು “ಶರಣಂವ್ರಜ” ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ) ಶರಣಾಗತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, (ಈ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ) ಉಯ್ಯುಂ = ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ, ವಹೈ = ದಾರಿಯು, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, (ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಹಿಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಶರಣುಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ).

वेद्यां कस्योत्तरायां उदितं उरुदयं ध्यायतः श्रीधरं तं

सत्यैकालम्बिशीलोत्तरमुनितिलकस्यारामानुजस्य ।

कारुण्यं ह्यात्मजीवातुरिति दृढधिया ब्रह्मतेजस्वितृप्युल्-

नन्दनोक्तात् कलौषात् पर मिह न भवेत् असदुत्तरतन्त्रम् ॥ ४ ॥

ಮೂ : ಅನ್ನಿವ್ವಲಹಿನ್ನೆಯಾಕ್ಕು ಅರುಂ ಪೊರುಳ್ ವಿರಿತ್ತ,
 ನಿನ್ ತನ್ನೀಳ್ ಪುಹಳ್ ವೇಂಗಡಮಾಮುಲೈಮೇವಿಪ್ಪಿನ್ನುಂ,
 ನೆನ್ನಿಪ್ಪುಹಳ್ ತಿರುವೇಂಗಡನಾದನೆನುಂ ಗುರುವಾಯ್,
 ನಿನ್ ನಿಹಳ್ ನ್ದಮುಣ್ ಮೇಲ್ ನಿನ್ ನೋಯ್ ಹಳ್ ತವಿರ್.
 ತ್ತನನೇ || ೫ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಸರ್ವಶರಣ್ಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಇವ್ವುಲಹತ್ತೈ ಸೃಷ್ಟಿ
 ತ್ತಾ, ಉಡನೇ ಸತ್ವಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣಿಯುಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೈ ಪೇರರುಳಾಲಿ ವೆಳಿ
 ಯಿಟ್ಟು, ಸಕಲ ಜೀವರಹಳುಂ ಉಯ್ ವದರ್ಕ್ಕಾಹವೇ ಸರೋತ್ತಮಮಾನ ತಿರು
 ವೇಂಗಡ ಮಾಮುಲೈಯಿಲ್ ತಿರುವೇಂಗಡ ಮುಡಿಯನಾಹವೇ ವಂದ್ ತೋನ್ರಿ
 ನಾ, ಪಿನ್ನುಂ ಮಿಹವುಂ ಒಶಂದದಾಯುಂ ತೋನ್ರುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ತಿರು
 ವೇಂಗಡನಾದನೆನುಂ ಗುರುವಿಉರವತ್ತೈ ದರಿತ್ತ, ಅವತರಿತ್ತ, ಇಂದ
 ಮಾನಿಡತ್ತಿಲ್ ನೆಡುಂಕಾಲಮಾಹ ನಿನ್ರಿರುಂದ ನೋಯ್ ಹಳ್ಳಿ ನಿಕ್ಕಿ ಯರುಳಿನಾ
 (ದೇಶಿಕರ್ ದರ್ಶನದೇಶಿಕನಾಹವುಂ ಲೋಕದೇಶಿಕನಾಹವುಂ ಮ್ಹುಂಗುವುದೇ
 ಇಕ್ಕಾರಣತ್ತೈ ಪೋಷಿಕುಂ).

ಅರ್ಥ ;—(ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು) ಅನ್ = ಅಂದು (ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಾಗ)
 (ಜೇತನರಲ್ಲಿ ಬಹುಕರುಣೆಯಿಂದ) ಇ-ಉಲಹಿನ್ನೈ = ಈ ಲೋಕವನ್ನು, ಆಕ್ಕಿ =
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, (ಈ ಲೋಕರ ಆಚರಣೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣವಾದ) ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್ = ಧರ್ಮಾನು
 ಷ್ಠಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ನೂಲ್ = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ವಿರಿತ್ತ = ವಿಶದಪಡಿಸಿ, ನಿನ್ =
 (ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ) ನಿಂತು. ತ್ = ತನ್ನ, ನೀಳ್ = ಅನಂತವಾದ,
 ಪುಹಳ್ = ಕೀರ್ತಿಯಾಗಿರುವ, ತಿರು-ವೇಂಗಡ-ಮಾ-ಮುಲೈ = ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲ
 ದಲ್ಲಿ, ಮೇವಿ = ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡಿದ, ಪಿನ್ನುಂ = ನಂತರವೂ, (ತನ್ನಿಷ್ಟಪೂರ್ಣವಾಗ
 ದಿರಲು) ವೆನ್ನಿ = (ಹೊರ ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು) ಸದೆಬಡಿದು, ಪುಹಳ್ =
 ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸುವ, ತಿರು-ವೇಂಗಡನಾದನ್-ಎನುಂ = “ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಾಥ
 ನೆಂಬ” (ಖ್ಯಾತರಾದ), ಗುರುವಾಯ್ = ಆಚಾರ್ಯನಾಗಿ (ಬಂದವತರಿಸಿ) ನಿನ್ =
 ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ನಿಹಳ್ ನ್ದ = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿ, ಮುಣ್-ಮೇಲ್ = ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ,
 ನಿನ್ = ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ, ನೋಯ್ ಹಳ್ಳಿ = (ದುರ್ಮತವಾದಗಳೆಂಬ) ರೋಗಗಳನ್ನು,
 ತವಿರ್ತನನೇ = ನಿವಾರಿಸಿದನಲ್ಲವೇ, (ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನೇ
 ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸೋಣ).

सृष्ट्यादौ लोक मीश स्तदनु करुणया सत्वपूर्णं कलौषं

व्यातन्वन् सर्वजीवातिशयकुशललामाय सत्कीर्तिमूर्तिम्।

प्राप्याथो वेङ्कटाद्रिं निरवधिकयशोरूप मादाय भूयः :

तूप्पुಲ್ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಾಹ್ವಯ ಮವನಿತಲೇಽನಾದಿಪಾಪಾನ್ಯಲ್ಪಮತ್

|| ೫ ||

ಮೂ : ವಿತ್ತಹನ್ ವೇದಿಯನ್ ವೇದಾಂತದೇಶಿಕನ್ ಎಂಗಳ್ ತೂಪ್ಪಲ್,
ಮೆಯ್ ತವ್ ಉತ್ತಮ್ ವೇಂಗಡನಾದ್ ವಿಯನ್ ಕಲೈಹಳ್,
ನೊಯ್ ತಿಡು ನಾರ್ವಿ ಮುಕ್ಕೊಡು ವಾದಿಯರ್ ಮೂಲಮರ
ಕೈತ್ತವನೆನ್ನುರೈತ್ತೇನ್ ಕಂಡಿಲೇನ್ ಎನ್ ಕಡುವಿನೈಯೇ || ೬ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—“ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮುಳ್ಳವರ, ಮರೈಹ
ಳಿನ್ ಕರುತ್ತೈ ನನ್ನಾಹ ಅರಿದವರ, ವೇದಾಂತಗಳುಳ್ಳೇ ಆಚಾರ್ಯರ, ನಮ್ಮ
ಡೈಯ ತಪಸ್ಸಿನ್ ಪಲಮಾಯ್ ತೂಪ್ಪಲಿಲ್ ವಂದವದರಿತ್ತವರ, ಎಲ್ಲಾ ರೈಯುಂ
ಉಜ್ಜೀವಿಸ್ಸಿಕ್ಕುಮವರ, ವೇಂಗಡನಾದ ನೆನ್ ಪೆಯರುಳ್ಳವರ, ಎಲ್ಲಾ ವಿದಮಾನ
ನಲ್ಲ ಕಲೈಹಳ್ ವಿಳಂಗುಂ ನಾವಿನುಡೈಯ ಮುಕ್ಕುಕ್ಕತ್ತಾಲೇ ವಾದಿಹಳ್ಳಿ ಜಯಿತ್ತ
ವರ ” ಎನ್ ಅಡಿಯೇನ್ ಶೊನ್ನೇನ್, ಉಡನೆ ಎನ್ ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲಾಂ ತುಲೈಂದನ,
(ಉಡನೆ ಕಾಣಾಮೇಪೋಯಿನ).

ಅರ್ಥ :—ವಿತ್ತಹನ್ = ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರು,
ವೇದಿಯನ್ = ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು, ವೇದಾಂತ
ದೇಶಿಕನ್ = ವೇದಾಂತಗಳಿಗೇ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಆದ, ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ, ತೂಪ್ಪಲ್ =
ತೂಪ್ಪಲಿನ, ಮೆಯ್-ತವನ್ = ಸತ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ಉತ್ತಮನ್ = ಬಹು
ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ವೇಂಗಡನಾದನ್ = (ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರೇ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ)
ವೇಂಕಟನಾಥರೂ, ವಿಯನ್-ಕಲೈಹಳ್ = ನಾನಾವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು (ವಾದಿನಿರಸನ
ಕ್ಕಾಗಿ) ಮೊಯ್ ತಿಡುಂ = ನಾನು ತಾನೆಂದು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಸಡಗರದಿಂದ ಬರುವ,
ನಾರ್ವಿನ್ = ನಾಲಿಗೆಯ, ಮುಕ್ಕೊಡು = ಆರ್ಭಟವುಳ್ಳ, ವಾದಿಯರ್ = ದುರ್ವಾದಿ
ಗಳನ್ನು, ಮೂಲಂ-ಅರ = ಬುಡಸಹಿತ ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ, ಕತ್ತವನ್ = ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
ಕಲಿತವರೂ, ಕಲಿಸುವವರೂ, ಎನ್ = ಎಂದು, ಉರೈತ್ತೇ = (ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ)
ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು, (ಕೂಡಲೆ) ಎನ್ = ನನ್ನ, ತೀ-ವಿನೈ = ಉಗ್ರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು,
ಕಂಡಿಲೇನ್ = ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. (ಈ ಗುಣನಿಧಿಯ ನಾಮಾವೃತ್ತವನ್ನು ಸವಿಯುವವರಿಗೆ
ತಕ್ಷಣ ಕಡುತರ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ತೊಲಗುವುದು).

ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣೋ ನಿಖಿಲನಿಗಮವಾಗರ್ಥವಿತ್ ವೇದಮೌಢಿ:

आचार्योऽस्मत्तपस्याफलत उदितवान् तूष्णलम्बस्थलेऽग्रयः ।

सूरीन्द्रो वेङ्कटेशो बहुविधसुकलालेलजिह्वाप्रघोष-

प्रध्वस्तारातिचक्र स्त्विति हि समनवं नैक्ष एनो ममोग्रम् || ६ ||

ಮೂ : ವಿನೈಹಾಳ್ ! ಉಮಕ್ಕನಿ ವೇರೋರಿಡಂ ತೇಡವೇಂಡು ಮನೈ,
 ಚ್ಚಿನಮೇವಿ ಮುನ್ ಪೋಲ್ ಶಿದೈಕ್ಕುಂವಹೈ ಇಂಗರಿದುಕಂಡೀರ್
 ಎನಿದಿಲಿರಾಮಾನುಶಮುನಿಯಿನ್ನು ರೈಶೇರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್,
 ಪುನಿದರೆನ್ ಪುನ್ನಿ ಪುಹನ್ ತಿಹಳ್ ನ್ ಪೊರುಂದಿನರೇ || ೭ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಎ ಪಾವಂಗಳೆ ! ಉಂಗಳಕ್ಕು ಇನಿ ಇವ್ವಿಡಂ ಕಿಡೈಯಾದ್,
 ವೇರೋರುಇಡಂ ತೇಡಿಕೊಳ್ಳವೇಣುಂ. ನೀಂಗಳ್ ಮುನ್ನೋಲ್ ಕೋಪಿತ್ತು ಕೊಂಡು
 ಎನ್ನೈ ದುಃಖಪ್ಪಡುತ್ತ ಇನ್ ಮುಡಿಯಾದ್. ಏನೆನ್ರಲ್, ಎಂಬೆರುಮಾನಾರು
 ಡೈಯ ಮಿಕ್ಕ ಮದಿಪ್ಪುತ್ತ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಹಳ್ ವಿಹರಿಕ್ಕುಂ ಇಡಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್
 ಪಿಳ್ಳೆಯಿನ್ನುಂ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕಳ್ ಎನ್ನೆಂಜುಳ್ ನಿಲೈ ನಿನ್ರ ಒಳವೆಳಿಯಿಡುಹಿರಾರ್
 ಕಾಣ್.

ಅರ್ಥ :—ವಿನೈಹಾಳ್ = (ನನ್ನ) ಓ ! ಪಾಪಗಳಿರಾ ! ಮುನ್ ಪೋಲ್ =
 ಹಿಂದಿನಂತೆ, ಶಿನ-ಮೇವಿ = ಕೋಪಗೊಂಡು, ಎನ್ನೈ = ನನ್ನನ್ನು, ಇಂಗೆ = ಇಲ್ಲಿ,
 ಶಿದೈಕ್ಕುಂ = ಸವೆಬಡಿಯುವ (ಪೀಡಿಸುವ), ವಹೈ = ರೀತಿಯು, (ಇನ್ನು) ಅರಿದ್ =
 ಆಗದು. (ಸಲ್ಲದು) ಕಂಡೀರ್ = ತಿಳಿದಿರಾ ! (ಆದ್ದರಿಂದ) ಇನಿ = ಇನ್ನುಮೇಲೆ,
 ಉಮಕ್ಕು = ನಿಮಗೆ, (ವಾಸಿಸಲು) ವೇರ್-ಓರ್-ಇಡಂ = ಬೇರೆ ಒಂದು ಜಾಗ
 ವನ್ನು, ತೇಡವೇಂಡುಂ = ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, (ಏಕೆಂದರೆ) ಎನದಿಲ್ = ನನ್ನಲ್ಲಿ,
 ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿಯಿನ್ = ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ, ಉರೈ = ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳು,
 ಶೇರುಂ = (ತಾವಾಗಿಯೇ) ಬಂದು ಸೇರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಪುನಿದರ್
 ಪವಿತ್ರರಾದ (ದೇಶಿಕರು) ಎನ್ = ನನ್ನ, ಪುನ್ನಿ = ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪುಹುಂದ್ =
 ಹೊಕ್ಕು, ತಿಹಳ್ ನ್ = ಬೆಳಗಿ, ಪೊರುಂದಿನರ್ = ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು.

अद्यारभ्याघसंघाः ! मदितरपद मन्वेषणीयं भवद्भिः

रोषान्मां हिंसितुं वो न भवति सुकरं प्राग्विवातोऽप्यात ।

एतच्चैवं कुतश्चेत् यतिकुलपतिरामानुजार्योऽकिलीला-

लोल इश्री तूप्पुलार्यो विलसति हृदयं गाढ माविश्य यन्मे || ७ ||

ಮೂ : ಪೊರುಂದಿ ಬ್ಬುವಿನಿಲ್ ಪೊಯ್ ವಾಳ್ ಹೈ ಪೂಣ್ ಗಿನ್ರ ಪೂರಿ-
ಯರ್ ಹಾಳ್ !

ಇರುನ್ದ ನರಹಿನಿಡರ್ ಕೆಡುಮಾತ್ತಲರಿಹಿನಿಲೀರ್,
ಪೊರುಂದುಂ ಪೊರುಳೊನ್ನು ಕೇಳೀರ್ ಪೊಂಗುಮಿವ್ವಿಡರ್ ಕ್ಕಡರ್ಕ್ಕು
ವರುಂದಾದ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಮಾಪೂರುಡನ್ ಪಾದಂ ವಣಂಗುಮಿನೇ

14117

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಇಂದ ಬುವಿನಿಲ್ ಶಿರಿದುಂ ನಿಲೈಯಿಲ್ಲಾದದುಂ (ಆಹೈ
ಯಾಲೆಯೆ) ಪೊಯ್ಯಾನದುಮಾನ ವಾಳ್ ವೈಯಡೈಂದಿರುಕ್ಕುಂ ಮನಿದರ್ ಹಳೆ !
ನೀಂಗಳ್ ಇಂಗಿರುಕ್ಕುಂ ಪೋದೇ ನರಕಯಾತನೈಹಳೈ ನಶಿಪ್ಪಿಕ್ಕು ಸುಲಭಮಾನ
ಮಾರ್ಗತ್ತೈ ಅರಿಯಮಾಟ್ಟೀರ್ ಹಳೇ? (ಉಂಗಳ್ ಸ್ವರೂಪತ್ತಿರ್ಕ್) ತಡುದಿಯಾನ
(ಒಪ್ಪುಮನೈಯಾನ) ಉಪಾಯತ್ತೈ ಶೊಲ್ಲುಹಿರೇನ್. ಕೇಳುಂಗಳ್ :— ಇಬ್ಬವ
ಕ್ಕಡಲೈ ತಾಂಡಿ ವಿಕ್ಕುಮವರುಂ ನಿಹವುಂ ಉಯರ್ ನ್ದವರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಮಹಾ
ಪುರುಷರುಮಾನ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕನ್. ಇವರ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ ಹಳೈ ವಣಂಗುಂಗಳ್.

ಅರ್ಥ ;—ಇ-ಬುವಿ-ತನಿಲ್ = ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, (ಅಲ್ಪವೂ, ಅಸ್ಥಿರವೂ
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) ಪೊಯ್ = ಸುಳ್ಳಾಗಿ ತೋರುವ, ವಾಳ್ ಹೈ = ಬಾಳಿಗೆ, ಪೊರುಂದಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಪೂಣ್ ಗಿನ್ರ = (ಆಸೆಪಟ್ಟು) ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಪೂರಿಯರ್ ಹಾಳ್
= ನೀಚಮನುಷರೇ ! ಇರುಂದ್ = (ಇಲ್ಲಿ) ಇದ್ದುಕೊಂಡೇ, ನರಹಿ = ನರಕದ,
ಇಡರ್ = ದುಃಖವನ್ನು, (ಯಾತನೆಯನ್ನು) ಕೆಡುಮಾತ್ತಲ್ = ತೊಡೆದು
ಹಾಕಲು, (ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು) ಅರಿಹಿನಿಲೀರ್ = ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವಿರಲ್ಲಾ !
(ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ) ಪೊರುಂದುಂ = ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತಹ, ಪೊರುಳ್-ಒನ್
= ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು, (ಹೇಳುವೆನು) ಕೇಳೀರ್ = ಕೇಳಿರಿ, ಪೊಂಗುಂ = (ಬೇಡ
ವೆಂದರೂ ಬಿಡದೆ) ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಬರುವ ಇ-ಇಡರ್ = ಈ ದುಃಖವನ್ನು,
ಕಡರ್ಕ್ಕುಂ = ದಾಟಲು, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪಲಿನ, ಮಾ-ಪೂರುಡನ್ = ಮಹಾ
ಪುರುಷರಾದ, (ದೇಶಿಕರ) ಪಾದಂ = ಪಾದಗಳಿಗೆ, ವಣಂಗುಮಿನ್ = ನಮಿಸಿರಿ,
(ಆ ದುಃಖವು ಖಂಡಿತ) ವರುಂದಾದ್ = (ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ) ಬಾರದು.

अत्यल्पानित्यहीनायनगतिमुभरात्मोदराः ! भो ! नराः ! कौ

मुष्टपायं विमुक्तो विषह्निरयतो नैव जानीथ यूयम् ।

युष्माकं तं ब्रुवेऽहं निशमयत भवाभोधिदुःखापस्तु

तृप्पुल्लಜಾತಸ್ಯ ಪಾದೌ ಪ್ರಣಮತ ಮಹತಃ ಪೂಷಸ್ಯಾಶು ಭಕ್ತಯಾ

॥ ೮ ॥

ಮೂ : ವಣಕ್ಕಮೊಡುಕ್ಕಂ ನ್ನುಕ್ಕಮೊಡುಕ್ಕಂ ಇರಕ್ಕಂ ಶೇರುಂ,
 ಇಣಕ್ಕಮುರಕ್ಕಂ ಇಗ್ಗುಕ್ಕಮುಗ್ಗುಕ್ಕಂ ಮಿಹಂದ್‌ನಿರುಂ,
 ಕುಣಕ್ಕಲಮೋಂಗುಂ ಇರಾಮಾನುಶ್‌ಗುಣಂಕೂರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್
 ಅಣುಕ್ಕನೈಪ್ಪಿಳ್ಳೈತನೈ ಅರಣಾಹ ವಡೈಬವರೈ || ೯ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಎಣ್ಣೆರಂದ ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳುಕ್ಕಮುದಕ್ಕಡಲಾನ ಎಂಬಿರು
 ಮಾನಾರುಡೈಯ ಗುಣಗಣಂಗಳೈ ಕೊಂಡಾಡುಹಿರ ನಂ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಪಿಳ್ಳೈಯಾನ
 ಶ್ರೀದೇಶಿಕನೈಯೇ ಭಕ್ತಿಯುಡನ್‌ಶರಣಮಡೈಯುಮವರ್‌ಹಳುಕ್ಕುತ್ತಾನ್ ಪೆರಿ
 ಯೋರ್‌ಹಳಿಡತ್ತಿಲ್ ವಣಂಗುಡೈ, ಒಡಂಗಿರುಕ್ಕೈ, ವಿನಯಂ, ನಲ್ಲೊಗ್ಗುಕ್ಕಂ,
 ನಲ್ಲ ಆಚಾರ ಸಂಪತ್ತು ದಯೈ ಮುದಲಿಯ ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳ್ ತಾಮಾಹವೇ
 ವಂದ್‌ನಿಲೈವೆರುಂ, ಕೆಟ್ಟಜನತ್ತೋಡಿರುಪ್ಪು, ವೆರುಮಯಕ್ಕಾನ ಅರಿವಿರಂದ ದುಕ್ಕಂ
 ಪಾಪಂಗಳ್, ಅಶುದ್ಧಿಹಳ್, ಮುದಲಿಯ ಕೆಡುದಲ್‌ಹಳ್ ಕಿಟ್ಟಿಶೇರಾದ್.

ಅರ್ಥ :—ಗುಣ = ಸದ್ಗುಣಗಳ್, ಕುಲಂ = ಸಮೂಹವೇ, ಓಂಗುಂ = ಹೆಚ್ಚು
 ತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರಗುಣಂ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂ/
 ಗಳನ್ನು, ಕೂರುಂ = ಕೀರ್ತನೆಮಾಡುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಅಣುಕ್ಕನೈ =
 ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥವೇದಿಯೂ, ಪಿಳ್ಳೈದನೈ = ಕುಮಾರನಾಗಿಯೂ ಆದ (ಖ್ಯಾತರಾದ
 ದೇಶಿಕರನ್ನೇ) ಅರಣ್-ಆಹ = ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ, ಅಡೈಬವರೈ = ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿ
 ಗೇನೇ, ವಣಕ್ಕಂ = ನಮಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವೂ, ಒಡುಕ್ಕಂ = ವಿಧೇಯತೆಯೂ,
 ನ್ನುಕ್ಕಂ = ಸಂಪ್ರದಾಯಪಾಲನೆಯೂ, ಒಗ್ಗುಕ್ಕಂ = ಸದಾಚಾರವೂ, ಇರಕ್ಕಂ =
 ಕರುಣೆಯೂ, ಶೇರುಂ = (ತಾವಾಗಿಯೇ) ಸೇರುವುವು, ಇಣಕ್ಕಂ = ದುಷ್ಟ. ಸಹ
 ಸಹವಾಸವೂ, ಉರಕ್ಕಂ = ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನಿದ್ರೆಯೂ, ಇಗ್ಗುಕ್ಕಂ = ಪಾಪವೂ,
 ಮುಗ್ಗುಕ್ಕಂ = ಅಶುಚಿಯೂ, ಮಿಹಂದ್‌ನಿರುಂ = ದೂರನಿಲ್ಲುವುವು, (ಹತ್ತಿರ
 ಸೇರುವು), “ಕುಣಕ್ಕಲಮೋಂಗುಂ” ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ವಿಶೇಷಣ
 ವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಫಲಶ್ರುತಿಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ “ಗುಣ = ಸದ್ಗುಣ
 ಗಳುಳ್ಳ, ಕುಲ = ವಂಶವು, ಓಂಗುಂ = ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ
 ಯುಕ್ತತಮವಾಗಿದರದು.

सिद्ध्यैः प्रश्रितत्वं मृदुशुभचरिताचारकारुण्यभावाः

नश्येयु नीचसङ्गोऽमति रघनिचयोऽशुद्धिभावश्च तेषां ।

श्रीमद्रामानुजस्य प्रगुणगुणनिधेः स्तावकं सद्गुणानां

श्रीतूष्णसूरिवर्यं ह्यनितरशरणा येऽति भक्त्या प्रपन्नाः

|| ९ ||

ಮೂ : ಅಡೈಬವರ್ ತೀವಿನೈಮಾತ್ತಿಯರುಳ್ತರುಂ ತೂಪ್ಪುಲೈಯಾ,
ಇಡರ್ತರುಂ ಇಪ್ಪಿರವಿಕ್ಕಡಲ್ತನ್ನಿಲಮರ್ನ್ದ ವೆನ್ನೈ,
ಕಡೈಯರಸ್ವಾಶಂಕ್ಮತ್ತಿ ನಿತಾಳಿಣೈಕ್ಕಾಣುಂ ವಣ್ಣಂ,
ಉಡೈಯವನೇ! ಅರುಳಾಯ್ ಉಣರ್ನ್ದಾರ್ತಂಗಳ್ಕರ್ದಹಮೇ

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ಅಡಿಯಾರ್ಹಳುಡೈಯ ಪಾಪಂಗಳೈ ನೀಕ್ಕಿವೈಪ್ಪವರುಂ,
ಅರುಳಾಹಿಯ ಮುಕ್ತಿಯೈ ಪೊಕ್ಕಿಯವಿಪ್ಪವರುಂ, ತಂಪೆರುಮೈಯೈ ಅರಿಬವರ್ಕ್ಕ
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಾಯಿರುಪ್ಪವರುಂ, ನಮ್ಮಾಚಾರ್ಯರುಂ, ನಂಸ್ವಾಮಿಯುಮಾಯಿರು
ಪ್ಪವರುಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯಾನ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕನೇ ! (ಸಂಸಾರಮಾಹಿಯ
ತುನ್ಬಂತರುಂ) ಇಪ್ಪಿರವಿಯೆನ್ನುಂ ಪೆರುಂಕಡಲಿಲೇ ಅಮ್ಮಿನ್ನಿರುಕ್ಕುಂ ಅಡಿಯೇನೈ
ಉಡನೇ ಉದ್ಧರಿತ್ತ, ಕಡತ್ತೇತ್ತಿವೈತ್ತ, ದೇವರೇ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ಹಳಿಲೇ
ನಿಲೈಪೆತ್ತ ಸೇವೈಯೈ ನಾದಿತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ಅಡೈಬವರ್ = (ತಮ್ಮನ್ನು) ಆಶ್ರಯಿಸುವವರ, ತೀ-ವಿನೈ =
ಕಡುತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ಮಾತ್ತಿ = ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅರುಳ್ = ದಯೆಯನ್ನು,
ತರುಂ = ಬೀರುವ, ಉಣರ್ನ್ದಾರ್-ತಂಗಳ್ = (ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು) ಅನು
ಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಕರ್ದಹಮೇ = ಕಲ್ಪತರುವಿನಂತೆ ಇರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಯ್ಯಾ =
ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯಾದ, ಉಡೈಯವನೇ = (ನಮ್ಮ) ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಇಡರ್ =
ದುಃಖವನ್ನು, ತರುಂ = ಕೊಡುವ ಇ-ಪಿರವಿ-ಕಡಲ್ = ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕಡಲಿ
ನಲ್ಲಿ, ಅಮರ್ನ್ದ = ಮುಳುಗಿದ, (ಬಿದ್ದಿರುವ) ಎನ್ನೈ = ನನ್ನನ್ನು, ಕಡೈ-ಅರ- =
ಕೊನೆಗಾಣದ, ಪಾಶಂ = ಬಂಧನದಿಂದ, ಕ್ಕುತ್ತಿ = ಬಿಡಿಸಿ, ನಿನ್ = ನಿನ್ನ, ತಾಳ್-
ಇಣೈ = ಅಡಿಗೆಳೆರಡನ್ನೂ, ಕಾಣುಂ = ಕಾಣುವ ವಣ್ಣಂ = ರೀತಿಯನ್ನು, ಅರು
ಳಾಯ್ = (ನನಗೆ) ಕರುಣಿಸೈ.

आत्मैकालम्बिरक्ष्याश्रितदुरघ मपोद्यानुकम्पाभिर्वर्षिन् !

तूप्पुल्ವಾಮಿನ್ ! गुरो ! मे निजमहिमविदां कल्पभूजातकल्प ! ।

संसारावर्तदुःखाधिकजलधिनिमग्नस्य पाशान् मदीयान्

विच्छिद्याद्वा प्रदेहि त्वदुभयपदनिर्वर्णनस्थास्तुसेवाम्

॥ १० ॥

ಮೂ : ಕರ್ಪಗಮೇ ! ಯೆನ್ ಕಾಶಿನಿಯೋರೈಕ್ಕದಿಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನ್,
 ವೆದ್ವಿಡೈಯೇ ನಿನ್ ವೆನ್ನವತ್ತೀಯಿಲುಮೇವ ಮಾಟ್ಟೇನ್,
 ಪರ್ವಲ್ ಕಲೈವಲ್ಲಪ್ಪಾವಲನೇ ! ಪತ್ತರೇತ್ತುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್,
 ಅರ್ಬುದನೇ ! ಅರುಳಾಯ್ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕರುಂಪೊರುಳೇ ||೧೧||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಸಮಸ್ತ ಕಲೈಹಳ್ಳಿಯುಂ ಅರಿದವರುಂ, ನಲ್ಲ ಕವಿಮುಣಿಯುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ಅವತರಿತ್ತವರುಂ, ಬಕ್ತರಾಲ್ ಪುಹ್ಲುಪ್ಪಡುಮವರುಂ, ಅದ್ಭುತ ಗುಣಜೀಷ್ಣಿತಂಗಳುಳ್ಳವರುಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್ದೇಶಿಕನೇ! ದೇವರೀರ್ ಅಡಿಯನಾನ ಎನ್ನೊ ಅರುಳಿಟ್ಟ ಮುಕ್ತಿಯಡೈಯವೈಪ್ಪೀರ್, ಇವ್ವಲಹಿಲುಳ್ಳ ಪಣಮುಳ್ಳ ವರ್ಹಕ್ಕೈ “ ಕಲ್ಪಕವೃಕ್ಷಮೇ ! ” ಎನ್ ಅಡಿಯೇನ್ ತುದಿಕ್ಕಮಾಟ್ಟೇನ್, ಮಲೈ ಯಿಲಿರುಂದ್ ಉಗ್ರಮಾಹ ತಪಸ್ಸೈ ಶೆಯ್ದ ಇದ್ದೇಹಂದಹಿಕ್ಕವಿಡಮಾಟ್ಟೇನ್.

ಅರ್ಥ :—ಪರ್ವಲ್-ಕಲೈ-ವಲ್ಲ = ಬಹುವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾದ, ಪಾವಲನೇ = ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರೆ ! (ಮಹಾಕವಿಮುಣಿಯೆ !) ಪತ್ತರ್ = ಭಕ್ತರಿಂದ, ಎತ್ತುಂ = ಕೊಂಡಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಅರ್ಬುದನೇ = ಆಶ್ಚರ್ಯಜೀಷ್ಣಿತರೆ ! (ದೇಶಿಕರೇ) ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕಾ = (ನಿಮ್ಮ) ಸೇವಕನಾದ ನನಗೆ, ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್ = ಮುಕ್ತಿಯ ಉಪಾಯವನ್ನು, ಅರುಳಾಯೇ = ಕರುಣಿಸಬೇಕೈ, ಕಾಶಿನಿಯೋರೈ = (ಧನಿಕರಾದ) ಈ ಜನರನ್ನು, ಕರ್ಪಗಮೇ = “ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಇರುವ ದಾನಶೂರರೆ ! ” ಎನ್ = ಎಂದು, ಕದಿಕ್ಕ-ಮಾಟ್ಟೇನ್ = (ಸಂಬೋಧಿಸಿ) ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಎಣಿಸೆನು, (ಪೊಗಳೆನು) ವೆರ್ಪ್ಪ-ಇಡೈಯೇ = ಪರ್ವತದಲ್ಲೇ, ನಿನ್ = ನಿಂತು, ವೆಂ-ತವ-ತೀಯಿಲುಂ = ತೀವ್ರವಾದತಪಸ್ಸೆಂಬ ಉರಿಯಲ್ಲಿ, ಎವ-ಮಾಟ್ಟೇನ್ = (ಸಿಕ್ಕಿ ಮೈದಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು) ಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡೆನು.

कल्पक्षोणीरुहेति क्षितिगतधनिकान् संस्तुयां नैव वाचा

शैलेऽत्युग्रं तपस्यन् तनु मिह न दहेयं कथंचित् कदापि ।

विज्ञाताशेषतन्त्राप्रामिकविमणे ! भक्तबृन्दस्तुतश्री-

तूष्णुजाताद्भुत ! त्वं निरुपधिदयया मां च मुक्तं विधत्स्व ॥ ११ ॥

ಮೂ : ಪೊರುಳಾನದೊನ್ನಮೆನ್ನಿಲ್ ಪೊರುಂದಾದದುವನ್ನಿಯನ್ನೋ,
ಮರುಳೇ ಮಿಹುತ್ತ ಮರೈಯವರ್ ನಲ್ವಮ್ಮನಾತ್ತಿನಿನ್ನೇನ್,
ತೆರುಳಾರ್ ಮಡೈಮುಡಿತ್ತೇಶಿಕನೇ ! ಎಂಗಳತೂಪ್ಪುಲ್ದೇವೇ!
ಅರುಳಾಯ್ ಇನಿಯೆನುಕ್ಕುನ್ನರುಳೇಯನ್ನಿ ಯಾರಿಲ್ಲೆಯೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಆರಿವುಕ್ಕು ಪಿರಪ್ಪಿಡಮಾಯ್, ವೇದಾಂತಗಳುಕ್ಕು ಆಚಾರ್ಯ
ರಾಯ್, ನಮ್ಮೆಲ್ಲೆಯತ್ತ ಬಾಳ್ವತ್ತಾಲ್ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ವಿಳಂಗಿ ನಿನ್ನ ಪೆರುಂ
ದೈವನೇ ! ಅಡಿಯೇನಿಂ ಪಿರಂದುವಾ ಯವೊನ್ನಮಿಲ್ಲೈ, ಅತ್ತುಡನ್ ಆರಿವಿಲ್ಲಾ
ತ್ತಾಲ್ ಶುಮ್ಮೆಯಿನಾಲ ವೈದಿಕರ್ ಹಳುಡೈಯ ಅನುಷ್ಠಾನತ್ತಿರ್ಕ್ ನೇರಮಾರಾನ
ಆಚಾರಂಗಳುಳ್ಳ ವನಮಲ್ಲೇನ್, ಇನಿ ದೇವರೀರ್ಕ್ಕವೈ ತವಿರ ಮತ್ತೊರು ಉಪಾಯ
ಮುಂ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕೆಲ್ಲೈ, ಇನ್ನರುಳವೇಬುಂ.

1417
L. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ಅರ್ಥ :—ತೆರುಳ್ = ಶುದ್ಧವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಅರ್ = ಪೂರ್ಣರಾದ.
ಮರೈ = ವೇದಗಳಿಗೆ, ಮುಡಿ = ಶಿರಸ್ಸಿನಂತಿರುವ (ವೇದಾಂತಗಳಿಗೆ) ದೇಶಿಕನೇ =
ಆಚಾರ್ಯರೇ ! ಎಂಗಳ = ನಮ್ಮ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ದೇವೇ = ದೇವರೇ
ಎನ್ನಿಲ್ = ನನ್ನಲ್ಲಿ, ಪೊರುಳ್-ಅನದ್ = ಉಪಾಯವಾದುದು, ಒನ್ನುಂ = ಯಾವು
ದೊಂದೂ, ಪೊರುಂದಾದ್ = ನೆಲೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದ್-ಅನ್ನಿ = ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ, ಮರುಳೇ
= ಅಜ್ಞಾನವೇ, ಮಿಹುತ್ತ = ಮೇರೆಮೀರಿ, ಮರೈಯವರ್ = ವೈದಿಕರ, ನಲ್-
ವ್ವು = ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು, ಮಾತ್ತಿ = (ಬಿಟ್ಟು) ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ,
ನಿನ್ನೇನ್ = ನಿಂತೆನು, ಅಂದೋ = ಅಯ್ಯೋ. ಇನಿ = ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಎನ್ = ನಿನ್ನ,
ಅರುಳೇ = ದಯೆಯೇ, ಅನ್ನಿ = ಹೊರತು, (ಮತ್ತೆ) ಯಾರ್-ಇಲ್ಲೈ = ಯಾವುದೂ
ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, (ಆದುದರಿಂದ) ಅರುಳಾಯ್ = ಕೃಪೆತೋರಬೇಕು.

कोऽप्यग्रयो नास्त्युपायो मयि तदपि विमोहाधिक आसि हन्त

श्रुत्युक्ताचारहीन स्तदितरदुरनुष्ठाननिष्ठोऽभवं भोः ।

विज्ञानोत्पत्तिभूमे ! श्रुतिशिखरगुरुत्तंस ! भाम्याधिकास-

त्तूप्युलदेवत ऊर्ध्वं न हि तव करुणायाः परो मे दयस्व ॥ १२ ॥

ಮೂ : ಆರಾಹವೆಣ್ಣು ಮರುಂ ಕರುಮಂ ಇಾನಂ ಕಾದಲ್ ಕೊಂಡು,
 ವೇರಾಹನಿಕ್ಕುಂ ವಿರಹೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ ವಿರತ್ತಿಯಿಲ್ಲೆ,
 ತೇರಾದ್ ತಿಣ್ಣ ತಿಶೀರಾರ್ ಕದಿಯಿಲುಂ ಶೆಂಪೊನ್ನೇನಿ,
 ಮಾರಾದ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಮಾಲೇ ! ಮರವೇನಿನಿ ನಿನ್ನದಮೇ ||೧೩||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಉರುಕ್ಕೆನಪೊನ್ ಪೊನ್ನೆ ತಿರುಮೇನಿಯುಳ್ಳವರುಂ, ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯುಮಾನ ದೇಶಿಕನೆ ! ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕು ಕರ್ಮ - ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿಯೋಗಂಗಳಿಲ್ ಒನ್ನಿಲುಂ ಶಕ್ತಿಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಯಾದೊನ್ನಮಿಲ್ಲೆ, ಶರಣಾಗತಿಯೆನ್ನುಮುಪಾಯತ್ತಿಲುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಲ್ ವಿದಿಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸಮುಂ ಅಡಿಯೇನಿಡಂ ಅಡಿಯೋಡಿಲ್ಲೆ, ಆಹ ಶರಣಾಗತಿಯುಂ ಎನಕ್ಕಿಲ್ಲೆಯಾಯಿತ್ತ, ಆನಾಲುಂ ಇವ್ವೊಡು ದೇವೋರ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ ಹಳ್ ತಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ಪಮುಂ ಪ್ರಾಪಕಮುಂ ಎನ್ನಿರುಪ್ಪದೈ ಮರವೇನ್.

ಅರ್ಥ :—ಆರ್-ಆಹ = ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ, ಎಣ್ಣುಂ = ವಿಧಿಸಿರುವ ಅರುಂ = ಮಾಡಲುಕಷ್ಟವಾದ, ಕರುಮಂ = ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನೂ, ಇಾನಂ = ಜ್ಞಾನಯೋಗವನ್ನೂ, ಕಾದಲ್ = ಭಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನೂ, ಕೊಂಡು = ಆಚರಿಸಿ, ವೇರಾಹ = (ಕರ್ಮಠ, ಜ್ಞಾನಿ, ಪ್ರಪನ್ನ ಎಂದು) ಬೇರೆಯಾಗಿ, ನಿಕ್ಕುಂ = ನಿಲ್ಲುವ, ವಿರಹ್ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಎನಕ್ಕು = ನನಗೆ, ಇಲ್ಲೆ = ಇಲ್ಲ, ವಿರತ್ತಿ = ವೈರಾಗ್ಯವೂ, ಇಲ್ಲೆ = ಇಲ್ಲ, ಶೀರ್-ಆರ್-ಗತಿಯಿಲುಂ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಭರಿತವಾದ ಶರಣಾಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ತಿಣ್ಣ-ಮತಿ = ದೃಢಬುದ್ಧಿಯು (ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸವು), ತೇರಾದ್ = ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ, (ಆದರೂ) ಶೆಂ-ಪೊ-ಮೇನಿ = ಕರಗಿ ಕೆಂಪಾದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಇರುವ ಮೈಸಿರಿಯ, ಮಾರಾದ = ಒಂದೇಸಮನಿರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಮಾಲೇ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹಕರಗುವದಕ್ಕರೆ ! ಇನಿ = ಇನ್ನು, ನಿನ್-ಪದಂ = ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನು, ಮರವೇನೇ = ಮರೆಯುವನೆ ? (ನನಗೆ ಅವೇ ಅಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಪ್ತವೂ ಪ್ರಾಪಕವೂ).

कर्मज्ञानाद्यभक्त्याचरण इह न मे शक्तिः आहो विरक्तिः

विश्वासो वा प्रगाढो न च विधिविहितो न्यासकृत्येऽपि वास्ते ।

तत्तत्स्वर्णभिमूर्ते ! प्रविलसदनघोदारकीर्ते ! सुतृणुल-

स्वामिन् ! त्वत्पादपाथोरुहयुग मधुना विस्मरेये हि नैव ॥ १३ ॥

ಮೂ : ನಿನ್ನದಂ ತನ್ನಿಲುಂ ನೇರೇ ಯೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ ಅನ್ನಕಣ್ಣಾಯ್,
ನಿನ್ನದ ಮೊನ್ನಿಯವನ್ನರಿಲುಂ ನೇಶಮಿಲ್ಲೆಯನ್ನೋ,
ಎನ್ನಡಿಕಂಡಿನಿಯೆನ್ನ ಯನೇದಮಿಲ್ ತೂಪ್ಪುಲೆಂದಾಯ್,
ಉನ್ನಡಿಯೇಯರುಳಾಲ್ ಉದವಾಯ್ ಎನಕ್ಕುನ್ನರುಳೇ ||೧೪||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಮೋಷಮೆನ್ನದಿನ್ ತೊಡುವುಂ ಪೆರಾದವರುಂ, ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ತೋನ್ನಿನ ಸ್ವಾಮಿಯುಮಾನ ದೇಶಿಕನೇ ! ದೇವರೇ ತಿರುವಡಿಹಳಿಲ್ ಚಲಿಯಾದ ಭಕ್ತಿ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕಾ ಕಿಡೈಯಾದ್, ದೇವರ್ ತಿರುವಡಿಯಡಿಯಾರಿಡಮುಂ ಅನ್ಬ ಶಿರಿದುಂ ಎನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ, ಅಯ್ಯೋ ! ಎನ್ನಿವ್ವಿದನಿಲ್ಲೆಯೈ ನಿನ್ನೆತ್ತದಾ ಎನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಂ ? ಆಹೈಯಾಲ್ ದೇವರೇ ಗುಣತ್ತಿರ್ಕ್ ಒಪ್ಪುಮದಾಯುಂ, ನಿನ್ನೆಂದದಾಯುಂ, ಯಾದೊರುತಡೈಯಿಲ್ಲಾದದುಮಾನ ಕೃಪೆಯೈ ಅಡಿಯೇನಿಲ್ ಮುಕ್ಕೈ ಯಾಹ ಪೊಮ್ಮಿಯವಿಕ್ಕುವುಂ.

ಅರ್ಥ ;—ಎದಂ-ಇಲ್ = ಮೋಷದ ಸೊಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲದ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಲ್ಲಿ, (ಅವತರಿಸಿದ) ಎ-ತಾಯ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನಿನ್ = ನಿಮ್ಮ, ಪದಂ-ತನ್ನಿಲ್ = ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅನ್ಬ = ಭಕ್ತಿಯು, ಎನಕ್ಕಾ = ನನಗೆ, ನೇರೇ-ಇಲ್ಲೆ = (ನಿಮ್ಮದುರಿನಲ್ಲಾ) ಉಂಟಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ಕಂಡಾಯ್ = ಕಂಡಿರಾ ? (ಅಲ್ಲದೆ) ನಿನ್-ಪದಂ-ಒನ್ನಿಯ = ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ, ಅನ್ನರಿಲುಂ = ಭಕ್ತರಲ್ಲಾ, ನೇಶಂ-ಇಲ್ಲೆ = ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ, ಅನ್ನೋ = ಅಯ್ಯೋ ! ಇನಿ = ಇನ್ನು, (ಹೀಗಿರುವಾಗ) ಎನ್-ಪಡಿ = ನನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನು, ಕಂಡ್ = ನೋಡಿ, ಎನ್-ಪಯನ್ = ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? (ಆದುದರಿಂದ) ಉನ್-ಪಡಿಯೇ = ನಿಮ್ಮ (ಗುಣಕ್ಕೆ) ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ, ಅರುಳಾಲ್ = (ತಡೆಯಿಲ್ಲದ) ಕರುಣೆಯಿಂದ, ಎನಕ್ಕಾ = ನನಗೆ, ಉನ್-ಅರುಳೇ = ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯನ್ನೇ, ಉದವಾಯ್ = (ಬೀರಿ) ಕೈಬಿಡದೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು,

भक्ति स्साक्षात् त्वदग्रे मम पुनरचला न त्वदंग्रघाश्रितेषु

प्रीति र्वा नैव जातेत्यथ यदि मनुषे भोः ! फलं किं तत स्यात् ।

दोषस्पृक्दूरतूपुल्युदितविभुमणे ! पूर्णकारुण्यवर्

युष्मच्छीलानुरूपं गुरुवर ! मयि संवर्ष हर्षात् जनित्रम् ॥ १४ ॥

ಮೂ : ಉನ್ನರುಳನ್ನಿ ಎನುಕ್ಕೊರು ನಲ್ ತುಣೈಯೆನ್ನೈಯಿನಾಲ್,
 ಎನ್ನಿರುವಲ್ಲಿನ್ನೆ ನೀಯೇವಿಲಕ್ಕಿ ಇದಂಕರುದಿ,
 ಮನ್ನಿಯನಲ್ ತಿರುಮಂದಿರಮೋದಂ ಪೊರುಳ್ ನಿಲೈಯೇ,
 ಪೊನ್ನರುಳಾಲರುಳಾಯ್ ಪುಹಳ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲವಿಳಕ್ಕೇ ! ||

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ನಲ್ಲವರ್ಹಳಾಲ್ ತಿರುಳ್ ತಿರುಳಾಹ ಪುಹ್ಲಪ್ಪಡುವರುಂ,
 ತೂಪ್ಪುಲುಕ್ಕಾ ದೀಪಮುಮಾನ ದೇಶಿಕನೆ ! ದೇವರಿಡಂ ವಿಳಂಗುಂ ಎಲ್ಲೈಯ
 ತ್ತರುಳ್ ತವಿರ ಮತ್ತೊರು ಶಿರಂದ ತುಣೈ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕಿಲ್ಲೈ, ಆಹೈಯಾಲ್
 ಎನ್ನೆನ್ನೈಯೈ ಸ್ವಾಮಿಯಾನ ದೇವರೀರ್ ತಾನ್ ಅರಿಂದ್, ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳನ್ನಿನ್ರುಂ
 ವಿಡಪ್ಪಡುಂಬಡಿ ಅಡಿಯೇನ್ನೈ ಶೆಯ್ಯವಿತ್ತ, ತಿರುಮಂತ್ರತ್ತಿಲ್ ಕೂರಿನ ಮೂನ್ರು
 ನಿಲೈಹಕ್ಕೈಯುಂ (ಸ್ವರೂಪ-ಉಪಾಯ-ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಷ್ಠೆಹಕ್ಕೈ) ಇವ್ವೇದೇ ಅಡಿಯೇ
 ನುಕ್ಕರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ಪುಹ್ಲ = (ಸಜ್ಜನರಿಂದ) ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ =
 ತೂಪ್ಪುಲಿಗೆ, ಕುಲ-ವಿಳಕ್ಕೇ = ಕುಲದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮರೇ !
 ಉನ್ = ನಿಮ್ಮ, ಅರುಳ್-ಅನ್ನಿ = ದಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎನಕ್ಕಾ = ನನಗೆ,
 ಒರು = ಬೇರೊಂದು, ನಲ್-ತುಣೈ = ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಕಾರವು, ಯೆನ್ನೈಯಿನಾಲ್
 = ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಎನ್ = ನನ್ನ, ಇರು-ವಲ್-ವಿನ್ನೈ = ಎರಡು ಬಲಿಷ್ಠ ಪಾಪ
 ಗಳಿಂದ (ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಸ್ವರ್ಣ ಮತ್ತು ಲೋಹಮಯ ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ)
 ನೀಯೇ = ನೀವೇ, ವಿಲಕ್ಕಿ = ಬಿಡಿಸಿ, ಇದಂ = ಹಿತವನ್ನು, ಕರುದಿ = ಚಿಂತಿಸಿ,
 ಮನ್ನಿಯ = ನಿತ್ಯವಾದ, ನಲ್ = ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ, ತಿರು-ಮಂತಿರಂ =
 ಶ್ರೀಮದಷ್ಟಾಕ್ಷರವು, ಓದುಂ = ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಪೊರುಳ್ = ಗೂಡಾರ್ಥಗಳ,
 ನಿಲೈಯೈ = ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಪೊನ್ನರುಳಾಲ್ = ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದ, ಅರುಳಾಯ್
 = (ನನಗೆ) ಕರುಣಿಸಬೇಕು, (ಮೂಲ ಮಂತ್ರದ ಸಾರಾರ್ಥವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ
 ಮಾಡಿ, ದ್ವಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಸದಾ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ, ಚರಮಶ್ಲೋಕದ ಭಾವಕ್ಕೆ
 ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು).

मान्यो नान्य सहायो निरुपधिकरुणाया स्तवास्ते ममातः

प्रौढे मेऽपास्य दुःखे हिततम मपि विज्ञाय भूय स्वमेव ।

श्रीमत्प्रेष्ठाष्टवर्णं मनु मनुपठितुं ताश्च निष्ठा वरिष्ठाः

स्वामिन् ! अद्य प्रदेया स्सदभिविनुतत्पुलकुकुलैकप्रदीप ! || १५ ||

ಮೂ : ವಿಳಕ್ಕಾಹಿ ನೇಂಗಡವೆರ್ದಿ ನಿಲ್ ವಾಘುಂ ವಿರೈಮಲರಾಳ್,
 ವಳಕ್ಕಾದಲ್ ಹೊಂಡುರೈ ಮಾರ್ವ್ ತಿರತ್ತುಮುನದಡಿಯಾರ್,
 ತುಳಕ್ಕಾದಲಿಲ್ಲವರ್ ತಂಗಳ್ ತಿರತ್ತಿಲುಂ ತೂಯ್ ಮೈಯೆಣ್ಣೆ,
 ಕಳಕ್ಕಾದಲ್ ಶೆಯ್ಯುನಿಲೈ ಕಡಿಯಾಯ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕಾವಲನೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ತೂಪ್ಪುಲುಕ್ಕು ಕಾವಲನಾನ ದೇಶಿಕನೇ ! ಗರುತ್ತಾನಾಲೆ
 ನಿಲೈವೆತ್ತ ತಿರುವೇಂಗಡವೆರ್ದಿನಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ಮಣವಿಳಕ್ಕಾಯಿರುಪ್ಪವರುಂ, ಅಘ
 ಹಾಯುಂ ಮಣಮುತ್ತುದುಮಾನ ಕಮಲಮಲರಿಲ್ ವಾಘುಂ ತಿರುವಾಲೆ ಅಣೈಕ್ಕ
 ಪ್ಪೆತ್ತ ಅಹನ್ರ ಮಾರ್ಪ್ಪಡೈಯವನುಮಾನ ಎಂಬೆರುಮಾನಿಡಮುಂ, ಮಯರ್ವರ
 ಮದಿನಲಮುಡೈಯ ದೇವರೀರಡಿಯಾರಿಡಮುಂ, ಮಿಹವುಂ ಮೇಲಾನ ಬಕ್ತಿ
 ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕುಂಡಾಹವೇಣುಮೆನ್ರ ತಿರುವುಳ್ಳಂಪತ್ತಿ, ಅವರ್ ಹಳ್ ತಿರತ್ತಿಲ್
 ಕಪಟಮಾನ ಬಕ್ತಿ ಪಣ್ಣು ಮದೈ ಪೋಕ್ಕಡಿತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕಾವಲನೇ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ನೇಂಗಡ-
 ವೆರ್ಪಿನಿಲ್ = ನೇಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ, ವಿಳಕ್ಕಾಹಿ = ದೀಪವಾಗಿ, ವಾಘುಂ = ಇರುತ್ತಿ
 ರುವ, ವಿರೈ-ಮಲರಾಳ್ = ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಪರಿಮಳವೂ ತುಂಬಿದ ತಾವರೆಯಲ್ಲಿರುವ
 ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ, ವಳ-ಕಾದಲ್ = ಅಲಿಂಗನವನ್ನು, ಕೊಂಡು = ಪಡೆದು, ಉರೈ
 = ವಿಶಾಲವಾದ, ಮಾರ್ವ್ = ವಕ್ಷಸ್ಥಳವುಳ್ಳ (ಶ್ರೀನಿವಾಸನ) ತಿರುತ್ತಂ = ಸನ್ನಿಧಿ
 ಯಲ್ಲೂ, ತುಳ-ಕಾದಲ್-ಇಲ್ಲವರ್-ತಂಗಳ್ = ಚಂಚಲಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ,
 ಉನದ್-ಅಡಿಯಾರ್ = ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರ, ತಿರತ್ತಿಲುಂ = ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೂ,
 ತೂಯ್ ಮೈ = ಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯು (ಉಂಟಾಗುವಂತೆ) ಎಣ್ಣೆ = ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,
 ಕಳ = ಕಪಟದ, ಕಾದಲ್ = ಭಕ್ತಿಯನ್ನು, ಶೆಯ್ಯುಂ = ಮಾಡುವ, ನಿಲೈ = ರೀತಿ
 ಯನ್ನು, ಕಡಿಯಾಯ್ = ನಿವಾರಿಸಿ, ಕಾವಾಡಬೇಕು.

विख्याते वेङ्कटाद्रावनुकलविलसद्दिव्यदीपेऽखिलापे

पद्मावासातिरम्यप्रसरसुरभितश्रीसमाश्लिष्टहृत्के ।

युष्मद्वक्तेषु शुद्धाधिकमतिषु परां मे च संकल्प्य भक्तिं

तादृक्षेषु त्व मेता मपनुद कपटां पाहि तूष्णुलसुरक्षिन् ! ॥ १६ ॥

ಮೂ : ಕಾವಲನ್ ಎಂಗಳ್ ಕಿಡಾಂಬಿಕ್ಕುಲಪತಿ ಅಪ್ಪುಳಾರ್‌ತಂ,
 ತೇನುಲರ್ ಶೇವಡಿಶೇರ್‌ನ್ದ ಪಣೆಂದವರ್‌ತಮ್ಮರುಳಾಲ್,
 ನಾವಲರುಂ ತೇನವಡಮೊಳ್ಳಿನಲ್ ಪೊರುಳ ಪೆತ್ತ ನಂಬಿ,
 ಕಾವಲತ್ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಕುಲತ್ತರಶೇ ! ಎಮ್ಮಕ್ಕಾತ್ತರುಳೇ ||೧೭||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಕಿಡಾಂಬಿಕ್ಕುಲತ್ತಿರತ್ತಲೈವರಾನ
 ಅಪ್ಪುಳಾರೆನ್ನುಂ ಆಶ್ರೇಯ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರುಡೈಯ ತೇನ್ನಿರೈಂದ ತಿರುವಡಿ
 ಮಲರ್‌ಹಕ್ಕೆ ಅಡೈಂದ ಅವೈಯೇ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಪಣೆಂದ್, ಅಮ್ಮಹಾನಿನ್ ಅನ್ನು
 ನಿರೈಂದ ಕಟಾಕ್ಷ ವರ್ಷಂಗಳಾಲ್ ವಿಳಂಗಿ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ಕರುತ್ತುಡೈಯ
 ಅಣ್ಣಲೆ ! ನಿರೈಂದವರೆ ! ಸರ್ವರಕ್ಷಕರೆ ! ತೂಪ್ಪುಲೆಂದಾಯ್ ! ಎಮ್ಮಿ ಎಪ್ಪೋದುಂ
 ಕಾತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

(ವಿ.ಸೂ.—ಇಕ್ಕುಲತ್ತಾರ್ ರೊಂಬವುಮಾಚಾರಶೇಲರಾಹೈಯಾಲ್ ಜಲ
 ಪೂರ್ಣಕುಂಭಂಗಳೈ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಧರಿತ್ತ ಇರುಂದದಾಹವುಂ, ಅತ್ತಾಲೆಯೇ ಸಕಲ
 ದೋಷನಿವಾರಣಂ ಶೆಯ್ದಕೊಂಡಿರುಂದದಾಹವುಂ, ಆಹೈಯಾಲೆಯೇ ಇಕ್ಕುಲಂ
 ಘಟಾಂಬು = (ಕಿಡಾಂಬು = ಕಡಾಂಬಿ = ಅಪ್ಪುಳಾರ್ = ಜಲಮುಳ್ಳವರ್) ಎನ್
 ಪೆಯರ್‌ಸೆತ್ತ ಕಡಾಂಬಿಕ್ಕುಲಮೆನ್ನ್ ವ್ವುಂಗುಹಿರದಾಯ್ ಅರಿಂದ ಪೆರಿಯವರ್
 ಕೂರಿಟ್ಟನರ್.

ಅರ್ಥ :—ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮನ್ನು, ಕಾವಲನ್ = ರಕ್ಷಿಸುವವರೂ, ಕಿಡಾಂಬಿ-
 ಕುಲ-ಪತಿ = “ ಕಡಾಂಬಿ ” ಎಂಬ ಖ್ಯಾತ ವಂಶಕ್ಕೆ ಪತಿಯೆನಿಸಿದ, ಅಪ್ಪುಳಾರ್-
 ತಂ = ಅಪ್ಪುಳಾರವರ, (ಆಶ್ರೇಯ ರಾಮಾನುಜರು, ವಾದಿಹಂಸಾಂಬುದಾಚಾರ್ಯರು
 ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರ) ತೇ-ಮಲರ್-ಶೇವಡಿ = ಜೇನುಸುರಿವ, ಸುಂದರವಾದ,
 ಅಡಿವಾರೆಗಳನ್ನು, ಶೇರ್‌ನ್ದ = ಆಶ್ರಯಿಸಿ, (ಅನವರತವೂ) ಪಣೆಂದ್ ಸ್ತುತಿಸಿ
 ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಅವರ್-ತಂ = ಅಂತಹ ಮಹಾಮಹಿಮರ, ಅರುಳಾಲ್ = ಕೃಪಾ
 ವಿಶೇಷದಿಂದ, (ಅವರ) ನಾ-ಅಲರುಂ = ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ, ತೇನ್ + ವಡ-
 ಮೊಳ್ಳಿ = ತಮಿಳು-ಸಂಸ್ಕೃತವಾಣಿಯ (ಉಭಯವೇದಾಂತದ) ನಲ್-ಪೊರುಳ
 = ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಪೆತ್ತ = ಪಡೆದ, ನಂಬಿ = ಸ್ವಾಮಿಯೆ !
 ಪೂರ್ಣನೆ ! ಕಾವಲ = ರಕ್ಷಕವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕುಲತ್ತ-ಅರಶೇ = ತೂಪ್ಪುಲ್
 ವಂಶಕ್ಕೆ ಅರಸನಾದ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮನೆ ! ಎಮ್ಮಿ = ನಮ್ಮನ್ನು, ಕಾತ್ತ = ರಕ್ಷಿಸಿ,
 ಅರುಳ್ = ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

असत्तरक्षकश्रीघटजलकुलपत्यारामानुजस्य

स्यन्दन्माध्वीकरक्ताम्बुजचरणयुगं प्रेत्य नित्यं प्रणम्य ।

तद्धर्षेक्षामिवर्षश्रुतिशिखरयुगोष्ठ्यासिसारार्थवर्षिन् !

भो: ! पूर्ण ! त्राण ! तूष्पुलकुलमहितपते ! संततं पालयास्मान् ॥१७॥

ಮೂ : ಅರುಳ್ ತರುಂ ಆರಣದೇಶಿಕನೇ ! ಎಂಗಳ ತೂವುಲ್ ದೇವೇ !
 ವರುಕವಿತಾರ್ಕಿಕಶಿಂಗಮೇ ! ವಾದಿಯರ್ ವಾಘ್ ವರುತ್ತಾಯ್,
 ಇರುಕ್ಕೈಯುಂಕೂಪ್ಪಿ ಉರೈಕ್ಕುಂ ಇವ್ವಿಣ್ಣಪ್ಪಂ ಒನ್ನುಕ್ಕೇಳಾಯ್,
 ಉರುವನೆನುಕ್ಕುರುಳಾಯ್ ಎಣ್ಣು ಮುಳ್ಳಂ ಉನ್ ತೊಂಡರೈಯೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಅರುಳ್ ಮುಕ್ತೈಪ್ಪೊಯ್ಯುಂ ವೇದಾಂತಂಗಳುಕ್ಕು ಆಚಾರ್ಯರೆ!
 ನಮಕ್ಕುಂ ವಿಳಂಗುಂ ತೂವುಲುಕ್ಕುಂ ಕುಲವೆರುಮಾನೆ ! ಕವಿಗಳುಕ್ಕುಂ ತಾರ್ಕಿಕ
 ರುಕ್ಕುಂ ಶಿಂಗಂಪೋಲ್ ಶಿರಂದೊಳಿಯುವವರೆ ! ಕೈಹಳಿರಂಥೈಯುಂ ಕೂಪ್ಪಿ
 ಉರೈಕ್ಕುಂ ಓರ್ ಇವ್ವಿಣ್ಣಪ್ಪತ್ತೈ ತಿರುಚ್ಚೆವಿತಾತ್ತೈಯರುಳೀರ್. ಅದೆನ್ನೆನಿಲ್,
 ದೇವರೇರಡಿಯಾರ್ ತಿರತ್ತಿಲೇಯೇ. ಅಡಿಯೇನುಡೈಯ ನೆಂಜಾನದ್ ಈಡು
 ಪಡುಂಬಡಿ ಕೃಪೈಶೆಯ್ಯವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ ;—ಅರುಳ್ = ದಯೆಯನ್ನು, ತರುಂ = (ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ) ಸುರಿಸುವ
 ಆರಣದೇಶಿಕನೇ = ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರೇ ! ಎಂಗಳ = ನಮ್ಮ, ತೂವುಲ್ =
 ತೂವುಲಿನ, ದೇವೇ = ದೇವರೇ ! ವರು = ಬರುವ, ಕವಿ = ಕವಿಗಳಿಗೂ, ತಾರ್ಕಿಕ
 = ವಾದಿಗಳಿಗೂ, ಶಿಂಗಮೇ = ಸಿಂಹವಾಗಿರುವವರೇ ! ವಾದಿಯರ್ = ದುರ್ವಾದಿ
 ಗಳ, ವಾಘ್ ವ = ಬಾಳನ್ನು, ಅರುತ್ತಾಯ್ = ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿದಿರಲ್ಲವೇ !
 ಇರು-ಕ್ಕೈಯುಂ = ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ, ಕೂಪ್ಪಿ = ಜೋಡಿಸಿ, ಉರೈಕ್ಕುಂ = ಅರಿಕೆ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಇ-ವಿಣ್ಣಪ್ಪಂ-ಒನ್ನು = (ನನ್ನ) ಈ ವಿಜ್ಞಾನನೆಯೊಂದನ್ನು,
 ಕೇಳಾಯ್ = (ದಯವಿಟ್ಟು) ಆಲಿಸಬೇಕು. (ಏನೆಂದರೆ) ಉನ್ = ನಿಮ್ಮ,
 ತೊಂಡರೈ = ಅಡಿದಾವರೆಯ ಸೇವಕರನ್ನು, ಎಣ್ಣುಂ = (ಸದಾ) ಚಿಂತಿಸುವ,
 ಉಳ್ಳಂ = ಅಂತರಂಗವಾದ, ಉರುವ = ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಎನಕ್ಕು = ನನಗೆ,
 ಅರುಳಾಯ್ = ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

काण्यासारवर्षिन् ! श्रुतिशिखरगुरो ! पूत तूष्णरूपभो ! नः

कव्यप्रचांहयुतर्कप्रविदुरुमदहृत्केसरिन् ! वादिमर्दिन् ! ।

मूर्ख्याघायांजलि मे निशमय वदतोऽमुं हि विज्ञापनां भोः

युष्मद्भक्तैकसक्तं मम कुरु कृपया कित्त मश्रांत मत्र

॥ १८ ॥

ಮೂ : ತೊಂಡರುಹಕ್ಕುಂ ತುಣೈಯಡಿವಾಳ್ಳಿ ನಿನ್ ತೂಮುರುವಲ್,
 ಕೊಂಡಮುಹಂ ವಾಳ್ಳಿ ವಾಳ್ಳಿವಿಯಾಕ್ಕಿಯಾಮುದ್ದಿರಕ್ಕೈ,
 ನಣ್ ತಿರುನಾಮಂವಾಳ್ಳಿ ಮಣೆವಡಮುಪ್ಪುರಿನೂಲ್,
 ಕೊಂಡ ಶೀರ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ಕುಲಮಣೆಯೇ ! ವಾಳ್ಳಿನಿನ್‌ವಡಿನೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಅಗ್ರಹಾನ ತುಘಾಯ್‌ಮಾಲ್ಯೈ, ತಾಮರೈ ಮಣೆಮಾಲ್ಯೈ, ಪೂಣಲ್‌ಹಳ್ಳ, ಮುದಲಿಯವೈಹಳಾಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲಮಣೆಯಾನ ದೇಶಿಕನೇ ! ತೊಂಡರ್‌ಹಳ್ಳ ವಿರುಂಬುಂ ದೇವರೀರ್ ತಿರುವಡಿಹಳ್ಳ ವಾಳ್ಳುಹ, ಪರಿಶುದ್ಧಮಾನ ಪುನ್ಮರುವಲಾಲ್ ಒಳಿಯುಂ ತಿರುಮುಹಮಂಡಲಂ ವಾಳ್ಳುಹ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾಮುದ್ರಿಕೈಯುಡನ್ ಕೂಡಿನ ತಿರುಕ್ಕೈವಾಳ್ಳುಹ, ವಿಳುಂಗುಂ ವೆಳುತ್ತ ತಿರುಮಣ್‌ಕಾಪ್ಪಾ ವಾಳ್ಳುಹ, ದಿವ್ಯಮಂಗಳಮಾನ ದೇವರೀರ್ ವಡಿವ್‌ವಾಳ್ಳು ನಿಡುಹವೇಣುಂ,

ಅರ್ಥ :—ಶೀರ್ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕುಲ-ಮಣೆಯೇ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲದ ರತ್ನವಾದ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರೇ ! (ನಿಮ್ಮ) ತೊಂಡರ್ = ಭಕ್ತರು, ಉಹಕ್ಕುಂ = (ಆಶ್ರಯಿಸಿ) ಅತ್ಯಾನಂದಪಡುವ, ತುಣೈ-ಅಡಿ = ಎರಡಡಿಗಳೂ, ವಾಳ್ಳಿ = (ಬಲುಗಾಲ) ಬಾಳಲಿ, ನಿನ್ = ನಿಮ್ಮ, ತೂ-ಮುರುವಲ್-ಕೊಂಡ = ರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಮಂದಹಾಸತಾಳಿದ, ಮುಹಂ = ಮುಖವು, ವಾಳ್ಳಿ = ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲಿ. ವ್ಯಾಕ್ಕಿಯಾ-ಮುದ್ದಿರಕ್ಕೈ = ಉಪದೇಶಮಾಡುವ ಗುರುತಿ ನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೈಯು, ವಾಳ್ಳಿ = ಬಾಳಿ (ನಮ್ಮನ್ನು) ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲಿ. ನಣ್-ತಿರು-ನಾಮಂ = (ಧರಿಸಿದ) ಅಚ್ಚ ಬಿಳುಪಿನ ನಾಮಗಳು, ವಾಳ್ಳಿ = ಬೆಳಗಲಿ. ಮಣೆ-ವಡ = ಪದ್ಮಾಕ್ಷ-ತುಲಸೀಮಣಿಗಳ ಸರಗಳನ್ನೂ, ಮುಪ್ಪುರಿನೂಲ್ = ದಿವ್ಯ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳನ್ನೂ, ಕೊಂಡ = ಧರಿಸಿದ, ನಿನ್ = ನಿನ್ನ, ವಡಿವ್ = ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವು, ವಾಳ್ಳಿ = ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲಿ. (ಪಲ್ಲಾಂಡ್ ಪಾಡಿದಂತೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ.)

भक्तान्त्यतेऽपि ते त्वत्पद इह जयतां स्मेरवक्त्रं च शुद्धं

व्याख्यामुद्रः कर स्ते जयतु विजयतां शुभ्रमुत्पुण्ड्रलक्ष्मीः ।

दीव्यत्पद्माक्षमालाविगुणितमहिमब्रह्मसूत्रप्रकाशा

मूर्तिर्जैजीयतां ते निरवधिसमयं तूष्णुलुत्पन्नरत्न !

॥ १९ ॥

ಮೂ : ನಡಿವ್ವಹಾರ್ನ್ ನ ವಣ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ವಳ್ಳಲ್ ಮೇ ಮಲರಡಿಮೇಲ್
ಅಡಿಯವರೋದವನ್ನಾಡಿ ಇರುಪದಮಾಯ್ ನ್ನು ರೈತ್ತೇನ್,
ತಿಡಮುಡನೀದೈ ದಿನಂದೋರು ಮಾದರಿತ್ತೋದು ಮನ್ನರ್,
ಮುಡಿಯಿಡೈ ನೇರ್ ಪಡುಂ ತೂಪ್ಪುಲಮ್ಮಾನ್ ಪದಮಾಮಲರೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಒಳಿ ವೆತ್ತವಯವಂಗಳೋಡು ವಿಳಂಗುಂ, ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ವಂದ
ವದರಿತ್ತ, ವಣ್ಣೈಮಿಕ್ಕ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕನ್ ಮೇನ್ಮೈ ಮಿಕ್ಕ ತಿರುವಡಿ
ಮಲರಹಳ್ಳಿಪ್ಪತ್ತಿಯ ಇವ್ವಿರುಪದಾ ಪಾಶುರಂಗೈಯುಂ ಅನ್ನೋಡು ಅಡಿಯಾರ್
ಓದುವುದರ್ಕ್ಕಾವೇ ಉರೈತ್ತೇನ್. ಇದೈ ದಿನಂತೋರುಂ ಆದರವೋಡು ಪಾಡು
ಮವರಹಳ್ಳ ಮುಡಿಮೇಲ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೆಯಿನ್ ತಿರುವಡಿಮಲರಹಳ್ಳ
ಎಪ್ಪೋದುಂ ವಿಳಂಗಾಗಿರುಂ.

ಅರ್ಥ :—ನಡಿವ್ = ದಿವ್ಯದೇಹದ, (ಪ್ರತಿಯೊಂದವಯವದ) ಅಘ್ರಹ್ =
ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಆರ್ನ್ದ = ಪರಿಪೂರ್ಣರಾದ, ವಣ್ = ಕೀರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ,
ತೂಪ್ಪುಲ್-ವಳ್ಳಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ಆಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾ
ದೇಶಿಕರ, ಮೇ = ಕೋಮಲವಾದ, ಮಲರ್-ಅಡಿ-ಮೇಲ್ = ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ
ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅಡಿಯವರ್ = (ದೇಶಿಕರ) ಭಕ್ತರು, ಓದ = ಕೀರ್ತನೆಮಾಡಲು,
ಅನ್ನಾಡಿ = ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಪದವು ಅದರ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದ ಮೊದಲನೆ
ಪದವಾಗಿ ಬರುವ, ಇರು-ಪದಂ-ಆಯ್ನ್ದ = ಇಷ್ಟತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ,
ಉರೈತ್ತೇನ್ = ಹೇಳಿರುವೆನು. ಈದೈ = ಈ ಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ದಿನಂ-
ತೋರುಂ = ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ, ತಿಡಂ-ಉಡನ್ = ದೃಢವಾಗಿ (ಬಿಡದೆ), ಆದರಿತ್ತ =
ಆದರದಿಂದ, ಓದುಂ = ಪಠಿಸುವ, ಅನ್ನರ್ = ಭಕ್ತರ, ಮುಡಿ-ಇದೈ = ತಲೆಯ,
ಮೇಲೆ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಮ್ಮಾನ್ = ತೂಪ್ಪು ಸಲಿಂನಮಿಯಾದ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರರು
ವದ-ಮಾ-ಮಲರ್ = ಅಡಿದಾವರೆಗಳು (ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ) ನೇರ್-ಪಡುಂ = (ತಾವಾ
ಗಿಯೇ) ಎಂದೊಂದಿಗೂ ಬೆಳಗುವುವು.

शोभाभोगाङ्गतृप्युल्लभवगुल्वदायातिमृद्रप्रिपवे

प्रोद्गातुं संश्रितानां सुखकर मनवं विंशतिं चान्तिमादिम् ।

भक्त्यैतां ये प्रहृष्टा स्सुहृद मनुदिनं सादरं कीर्तयन्ते

तेषां पूतोत्तमांगे विलसत इह तूप्युल्लगुरोः पादपवे

॥ २० ॥

श्रीमद्वेदान्तसूरिप्रगुणसुमहिता द्राविडोक्तौ सुगाथाः
 चक्रे भक्त्या तदीयात्मजवरवरद स्सञ्जगौ सूरिवर्यः ।
 श्रीमद्वेदान्तरामानुजगुरुस्वरणासेविगोपालसूरिः
 श्लोकीकृत्याखिलास्ता व्यवृणुत सुखबोधाय भाषाद्वयेन ॥

व्याकृतिसाहितिमतिमति गोपालार्ये प्रवर्ष्य मूरिकृपां ।
 तेनाकारयदनघां विवृतिं स्वप्रीतये स गुरुवर्यः ॥

विजयतां कवितार्किककेसरी ।
 विजयतां वरदार्यसरस्वती ॥
 विजयता मिह शार्वरिवत्सरो- ।
 दितगुरुर्त्तिर्विकासनचातुरी ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

Accn. No. 14117
 THE ACADEMY OF SANSKRIT
 BANGALORE
 (KARNATAK STATE)

